आक्रान्ते दारदैर्भीदैर्म्लेच्छैरशुचिकर्मभिः ।
विनष्टधर्मे देशेऽस्मिन् पुण्याचारप्रवर्त्तनं ॥३१४॥
आर्यदेशान् स संस्थाप्य व्यतनोद्दारुणं तपः ।
संकल्प्य स्ववपुर्दाहं प्रायश्चित्तक्रियां व्यधात् ॥३१५॥
अत एवाग्रहाराणां सहस्रं प्रत्यपादयत् ।
गान्धारदेशजातेभ्यो द्विजेभ्यो विजयेश्वरे ॥३१६॥
खुरखड्गासिधन्वादिपूर्णे यः फलके तदा ।
वह्निप्रदीप्ते सहसा पर्यन्ते स्वां तनुं जहौ ॥३१७॥
इत्येतस्मिन् जनाम्नाये केचिद्व्यभिचारिणि ।
प्राङ्कः पुरुषसिंहस्य क्रौर्यं तस्याविगर्हितं ॥३१८॥ कुलकं॥
ये नागेन रुषा प्लुष्टे नगरे प्राभवन् खशाः ।
तेषां नाशाय वृत्तान्तं पूर्वोक्तं जगदुः परे ॥३१९॥
अवतारयतस्तस्य चन्द्रकुल्याभिधां नदीं ।
अशक्योन्मूलना मध्ये शिलाभूद्विघ्नकारिणी ॥३२०॥
ततः कृततपाः स्वप्ने देवैरुक्तः स भूपतिः ।
यक्षः शिलायां बलवान् ब्रह्मचार्यत्र तिष्ठति ॥३२१॥
साध्वी स्पृशति चेदेनां निरोद्धुं न च शक्नुयात् ।
ततोऽपरेद्युः स्वप्नोक्तं शिलायां तेन कारितं ॥३२२॥
तासु तासु कुलस्त्रीषु व्यर्थयत्नास्वथाचलत् ।